

til nogen Ændring. Jeg ønsker, at dette Lovforslag maa blive fremmet hurtigst muligt, og jeg skal henstille til Tinget, at vi lade det gaa videre uden Udvalgsbehandling.

Madsen-Mygdal: Det er et sørgeligt Billede, der oprulles for os gennem et Lovforslag som dette. Vi faa at vide — hvad vi kendte i Forvejen —, at der er en meget stor Arbejdsløshed i Byerne, ganske særlig her i København, medens der samtidig er Mangel paa Arbejdskraft ude paa Landet, om end ikke just i denne strenge Vintertid. Det er noget, vi have talt om oftere, vi have været inde paa det flere Gange før. Der er ligefrem Arbejdsnød, Trang til at faa Arbejdere til det Arbejde, der ligger derude, og det er underligt at se, at samtidig gaar der Tusinder og atter Tusinder af ledige Arbejdere herinde. Og foruden, at Landbruget skal bære det store Tab, der er ved at savne den fornødne Arbejdskraft, skal det endvidere betale til de ledige Arbejdere herinde i Byen. Det er et sørgeligt Billede.

Den ærede foregaaende Taler var lidt inde paa at tale om Aarsagerne til, at Stillingen er saaledes. Han sagde noget om, at Grunden var den, at Toldlovgivningen indeholdt ikke Beskyttelse nok, og at det bedste Middel til at komme frem, i det hele taget til at afhjælpe Arbejdsløsheden, var at foranstalte nye Arbejder navnlig Byggeforetagender. Jeg holder ikke af at komme videre ind paa at tale om Toldlovgivningen, heller ikke ved denne Sag, men jeg maa dog sige, at jeg er af fuldstændig modsat Opfattelse af den, det ærede Medlem gjorde gældende med Hensyn til Toldbeskyttelsen. Det er min Mening, at Toldbeskyttelsen i sin dybeste Rod er Skyld i Arbejdsløsheden. Det er Toldbeskyttelsen, der fremfor noget andet afføder Arbejdsløsheden, det er Toldbeskyttelsen, der gennem en lang, lang Tid har skabt et Utal, havde jeg nær sagt, af kunstige Fabrikker og skabt dem i saa udstrakt en Grad, at de indbyrdes kvæle hinanden i Konkurrencen, saaledes at mange Fabrikker nu staa stille, og de Kapitaler, der ere anbragte i dem, ere døde, der er lagt Beslag paa dem til Skade for Pengemarkedet i det hele taget. Men den værste Følge af, at Fabrikkerne staa stille, er Arbejdsløsheden. Det gaar til syvende og sidst ud over Arbejderne, det er Arbejderne, der fremfor nogen Stand i Landet komme til at lide paa Grund af Toldbeskyttelsen. Det er altsaa en modsat Op-

fattelse af den, det ærede Medlem gjorde gældende. Jeg har haft Lejlighed til at fremhæve dette tidligere. Jeg vil samtidig nævne, at naar det er min Betragtning, saa er det en Selvfølge, at jeg er en Modstander af alt, hvad man kan kalde ny Beskyttelse. Under Finanslovens første Behandling forleden Dag blev der talt om Beskyttelse af dansk Arbejde. Jeg erkendte da, ligesom jeg altid erkender, at naar dansk Arbejde kan faas til samme Pris og af samme Godhed som udenlandsk, bør man foretrække det danske. Men jeg er ikke med til paa noget Felt at anbefale, at man skal betale dansk Arbejde dyrere end det fremmede af samme Godhed. Det er jo en ny Art af Beskyttelse; paa samme Tid, som vi arbejde paa at komme nedad med Toldbeskyttelsen, arbejder man paa at indføre en ny Beskyttelse. Det er jeg en Modstander af. Jeg vil være en Modstander af, at man paa den Vis f. Eks. arbejder paa at fremhjelpe nye kunstige Fabrikker, der skulle gaa under Navn af, at det er dansk Arbejde. Men jeg skal ikke fordybe mig videre i dette i Dag, det er noget, vi have beskæftiget os med saa tidt, men det er, som sagt, min Grundbetragtning i saa Henseende. Der var en gammel Romer, der altid endte sine Taler med at sige: Kartago bør ødelægges. Jeg er tilbøjelig til at sige ved saa mange, mange Lejligheder; naar vi tale om forskellige sociale Spørgsmaal: Toldbeskyttelsen bør ødelægges. Toldbeskyttelsen er fremfor noget andet Skyld i den sociale Elendighed, der kan være baade her og der; men Toldbeskyttelsen kan jo ikke ødelægges med eet Slag, der skal lang Tid til, ellers vilde der slaas alt for meget i Stykker derved. Altsaa min Opfattelse er stik imod det ærede Medlems Betragtning.

Saa sagde det ærede Medlem, at vi skulle stile mod forøget Byggearbejde, at Staten skal bygge, og at Kommunerne skulle bygge osv. Ja, det kan tilsyneladende hjælpe lige i Øjeblikket, men vi bringe derved ny Tilstrømning til Byerne, og det bringer i det lange Løb ny og forøget Arbejdsløshed. Nej, der er andre Felter, hvor der kan arbejdes paa at formindske Arbejdsløsheden, og det gælder da først og fremmest om at modarbejde Tilstrømningen til Byerne. Der er nok, der frister Ungdommen til at søge ind til København og de større Byer, man skal ikke yderligere opmuntre Ungdommen dertil. Nej, lad os stile efter, at Landbruget kan beholde den Arbejdskraft, det haardt har